

Πιο φρίκη από τό Μάτι!

Τί φταΐνε τά **παιδιά**, πού κάηκαν στή φωτιά τῆς 23ης Ἰουλίου στό **Μάτι** Ἀττικῆς; Ἀσφαλῶς τίποτε. Γιατί ἐπέτρεψε ὁ Θεός νά καοῦν; Μποροῦμε νά δώσουμε ἐξήγησι; Ἀσφαλῶς ὄχι. Τιμωρεῖ ὁ Θεός ἀθῶα πλάσματα Του; Ἀσφαλῶς ὄχι!

• Στόν βαρῦ πόνο ἀπό φρικιαστικές δοκιμασίες δέν ἀρμόζουν τά λόγια. Οὔτε βιαζόμαστε νά βγάλουμε συμπεράσματα. Πολύ περισσότερο δέν ἐπιτρέπουμε στή λογική μας νά εἰσέλθῃ στά μυστήρια τοῦ Θεοῦ, οὔτε στή γλῶσσα μας νά ἀσεβῆ κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ.

Σιγή καί περισυλλογή ἀρμόζουν γιά τά θύματα καί τούς συγγενεῖς τους. Μόνον ὁ «παρακαλῶν» Θεός εἶναι δυνατὸν νά βρῆ τό κατάλληλο βάλσαμο γιά τίς πονεμένες ψυχές.

• Σέ δύο μόνο σχετικά θέματα, παρά τό βαρῦ πένθος, ἐπιτρέπονται καί ἐπιβάλλονται ἀμείλικτα ἐρωτήματα:

• Τό ἓνα: Γιατί οἱ **ἀρμόδιοι** ἔδειξαν τόση ἀσχετοσύνη, τόση ἀμέλεια, τόση ἀσυνεννοησία, τόση ἔλλειψη συντονισμοῦ; Μία ἔγκαιρη συνεννόησις τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καί μία χωρίς πανικό σωστή καθοδήγησις τοῦ κόσμου πρὸς σωστούς δρόμους, δέν θά ἄφηνε ἀκαθοδήγητους ἀνθρώπους κυριολεκτικά στό **ἀδιέξοδο** ἢ μᾶλλον στό μονόδρομο, πού ἦταν τό στόμα τῆς φωτιᾶς.

Σ' αὐτούς σήμερα, πού πέρασε κάπως τό διάστημα τῆς φρίκης, σ' αὐτούς ν' ἀπευθύνουν πιστοὶ καί ἀπιστοὶ τό «**Γιατί;**».

• Τό ἄλλο: Γιατί γιά τά λίγα παιδιά, πού κάηκαν ζωντανά ἀντιδροῦμε (καί καλῶς βέβαια) καί γιά τά ἑκατοντάδες παιδιά, πού σφάζονται ἐν ψυχρῶ καθημερινά, κανένα «**Γιατί;**» δέν ἀκούγεται;

Ὅσο ὁ Θεός φταίει γιά τά **250.000** παιδιά, πού κάθε χρόνο δολοφονοῦνται μέ τὴν **ἐκτρωσι**, ἄλλο τόσο φταίει, πού 30 παιδιά κάηκαν στό Μάτι-Ἀττικῆς!

• Βεβαίως καί ἑνὸς παιδιοῦ ἡ ζωὴ εἶναι **ἀπροσμέτρητη σέ ἀξία**. Ἄλλ' ἡ φρίκη γιγαντώνεται καί ἀπὸ τὴν ποσοτική διαφορά. Στό Μάτι μιά μέρα εἶχαμε 30 περίπου ἀθῶα παιδιά, πού κάηκαν ζωντανά. Φρικτό! Ἀπίεως φρικτότερο: Σέ μιά μέρα 900 ἀθῶα παιδιά στήν Ἑλλάδα ζωντανά σφαγιαζοῦνται σέ κλινικές καί νοσοκομεῖα.

Ναί, θά τό ποῦμε καί θά τό φωνάξουμε, ὅσο κι ἂν μένουν ἀπὸ τό δεύτερο θέμα ἀσυγκίνητοι οἱ περισσότεροι Ἕλληνες, κληρικοί καί λαϊκοί: Ἡ **φωτιά τῶν ἀμβλώσεων** εἶναι ἀπίεως ἀγριώτερη ἀπὸ τὴ **φωτιά στό Μάτι**.

Καί τό **μάτι τοῦ Θεοῦ** τά βλέπει ὅλα, καί τό ἔγκλημα τῆς πυρκαγιᾶς, πού ἔκαψε καί παιδιά, ἀλλά καί τό ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων, πού κατακαίει ἀπίεως περισσότερα παιδιά, καί ἀποψιλώνει δημογραφικά τό δῆσος τῆς Ἑλλάδος.

• Φυσικά ἡ **δικαιοσύνη** τοῦ Θεοῦ δέν μένει ἀνενέργητη γιά τούς **φυσικούς καί ἠθικούς αὐτουργούς** τῶν παιδοκτόνων ἐγκλημάτων.

• Ἡ δοκιμασία στήν πυρκαγιά στό Μάτι τῆς Ἀττικῆς ξεσήκωσε τά αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καί τῆς **συμπάθειας** πρὸς τούς πληγέντες. Ἄς ξεσηκωθῆ καί τῶν πιστῶν ὄλων ἡ εὐαισθησία νά κάνουν τό πιό ὠραῖο δῶρο στήν Ἑλλάδα:

—*Ὅχι ἄλλα θύματα! Ὅχι ἄλλες παιδοκτονίες! Ὅχι ἄλλες ἐκτρώσεις!...*

• Καί ἄς παρακαλέσουμε τούς **μικροὺς ἀγγέλους**, τά παιδιά, πού φρικτά κάηκαν στή μεγάλη πυρκαγιά ἢ φονεύτηκαν μέ τίς ἐκτρώσεις, νά πρεσβεύουν στόν Οὐρανὸ πού βρίσκονται, καί γιά τούς **ἐνόχους**, δηλαδή γιά ὅλους ἐμᾶς!